

5. DERS

13) ACZ

14) FAKR

15) ŞEFKAT

13) ACZ:

- Esbab açısından, çok şeye güç yetirememeye şuurunda olma.
- İnsan, kendi ihtiyaçlarını karşılayamayacak kadar zayıf ve iktidardan yoksundur.
- İnsan acizliği ile, aciz olmayan, her şeye gücü yeten Allah'a dayanmalı. Zira insanın ihtiyaçlarını giderebilecek ancak Allah'tır! Tevazu ile kulluğa yönelerek ihtiyaçlarını Allah'tan istemeli.
- İnsanın acz u fakrını kabul ve itiraf etmesi gerekir. Çünkü insanın kendisini muktedir gördüğü yeme, içme gibi en basit hareket ve davranışlarda bile, kendi payına düşen iktidar yok denecek kadar azdır. Zira daha başta, mükemmel bir sistem hâlinde işleyen vücudu insana veren Allah'tır. Evet, bu baş döndürücü sistemi başta O kurmuş, O bahşetmiştir. Aynı zamanda, bu mükemmel sistemin işleyişi de, O'nun kudret, irade, tasarruf, inayet ve riayeti altında cereyan etmektedir.

(KT 11 / Yaşatma İdeali - Enaniyet Çağında Acz u Fakr Yolu)

14) FAKR:

- Her nesne ve her varlığın hakikî sahibi, maliki Allah olduğu gerçeğini kavrama.
- "İhtiyaç sahibi" anlamında kullanılır. İnsanın zerreden güneşe kadar her şeye muhtaç olması demektir.
- İnsan fitrat olarak, kainatta her şeye muhtaç yaratılmıştır. İşte insan bu sonsuz ihtiyaçlardan dolayı fakirdir.
- Bu fakirlik hali insana, ihtiyacı olduğu her anında, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan Allah'ı bulması için verilmiştir.

(KZT 1 - Fakr u Gına)

15) ŞEFKAT:

- Herkesi ve her nesneyi Allah'tan ötürü kucaklama
- Herkese ve her şeye karşı duyulan karşılıksız sevgi ve alâka; mazlumların, mağdurların maruz kaldıkları sıkıntıları göğüsleme ve bir anne içtenliğiyle onların üzerine titreme.
- Sinesinde bu hissi taşıma bahtiyarlığına ermiş biri, herhangi bir karşılık beklemeden sevgi ve merhamete muhtaç herkese şefkat elini uzatır; gücü yettiğinde devrilenleri tutar kaldırır; üşüyenleri ısıtır; yalnızların, gariplerin vahşetini giderir ve kimsesizlere kimse olur.
- Beyan Sultanı, "*Büyüklerle hürmet, küçüklerle şefkat göstermeyen bizden değildir.*"
- Şefkate öyle bir güç vardır ki, onunla en katı kalbler yumuşar, en mütemerrit ruhlar dize gelir ve en korkunç düşmanlıklar bile onun karşısında "pes" eder. Kını-nefreti çözecek bir iksir varsa o, şefkat; şiddeti, hiddeti, düşmanlığı ters yüz edecek bir silah varsa o da yine şefkattir.
- Şefkat, genel manada, uzak-yakın çevremizde görüp duyduğumuz muhakkak acıları paylaşma, dertlere çare bulma ve muhtemel sıkıntıların önünü keserek bunların yerine sevinç ve neş'e ikâme etme demek olsa da; aslında, "hakikî şefkat", insanların ebedî saadeti kazanmaları için kalbin tir tir titremesinin ve bunun neticesinde ortaya konan halisâne cehd ü gayretlerin unvanıdır.

(KT 9 / Sükûtun Çılgınlıkları - Şefkat)

Hepsi için ortak yazılar:

(26.Söz'ün Zeyli)

(KZT 2 - SEYR U SÜLÜKTE BİR BAŞKA ÇİZGİ)

Aşağıdaki kelimeleri manalarına uygun bir şekilde birleştirin:

Acz	Herkese ve her şeye karşı duyulan karşılıksız sevgi ve alâka
Fakr	İnsanın zerreden güneşe kadar her şeye muhtaç olması
Şefkat	Çok şeye güç yetirememe şuurunda olma

Aşağıdaki boşlukları doldurunuz:

Bediüzzaman Hazretlerinin, mesleğinin bir esası saydığı meselesi bedbinlik ve çaresizlikten çok farklıdır. Bu zaviyeden, miskinlik ve tembellikle eli-kolu bağlı oturmak değildir; insanın, kendi üzerine düşen sa'y ü gayreti ortaya koyarak kulluk vazifesini yapmasının yanında, Allah karşısında acizliğini de idrak ve ilan etmesidir.

Kendimiz içinde bulunsak da hazineleri hiç tükenmeyen bir Sultan'ın köleleriyiz; acizler olsak da O'nun kudretiyle güçlenmişiz. O'nun ihsanları karşısında şükür duygusuyla gerilmişiz. Öyle bir şevkimiz var ki, hiçbir zaman ye'se düşmüyoruz/düşmeyiz, her an pür-neşe ve ümitliyiz; çünkü tükenmez kaynaktan nebeân eden ihsan deryasında ilerliyor ve inayet altında bulunduğumuza inanıyoruz.

Şayet, bazı kimselerde tezahürleri görünmüyorsa, bu onların bir tabiat bozukluğuna maruz kaldıklarının ve bir deformasyona uğradıklarının alâmetidir. Ancak rahmet-i ilahîyeden nasipsizlerdir ki, onlar kendi sû-i istimalleriyle gönüllerindeki pınarlarını kurutmuş, sevgi ve merhamet duygularını öldürmüş ve acımasız birer tiran kesilmişlerdir. Öyle ki, bu taş kalbliler, kendi evladına karşı dahi merhamet etmeyen canavarlar haline gelmişlerdir. Kandan hoşlanan, kanla beslenen bu insan bozmalarından bazıları bâtil bir sistemi oturtmak için bazen kırk milyon cana kıyabilecek kadar vahşileşmişlerdir.